

06.17 Circular Informativa

L'OBLIGAT REGISTRE DE LA JORNADA DIÀRIA. PERILL DE CONDEMNACIÓ JUDICIAL PER PRESUMPCIÓ

Si bé l'article 35.5 de l'Estatut dels Treballadors en la seva redacció originària de la Llei 8/1980, de 10 de març, ja establia que *La realització d'hores extraordinàries es registrarà dia a dia i es totalitzaran setmanalment, lliurant còpia del resum setmanal al treballador en el part corresponent*, els tribunals interpretaven que el registre diari de jornada només era exigible en aquells casos en els quals es realitzaven efectivament hores extraordinàries, sent el pressupost que obligava a portar el citat registre diari de jornada el fet que prèviament concorreguessin la realització d'hores per sobre de la jornada ordinària, de manera que no superant-se aquesta jornada no resultava preceptiu portar registre algun.

L'argumentació continguda a les Sentències dictades per la Sala Social de l'Audiència Nacional de 4 de desembre de 2015 i 19 de febrer de 2016 suposa un **punt d'inflexió** que cal tenir molt en compte perquè es condemna a l'empresa demandada a establir un sistema de registre de la jornada diària efectiva que realitza la plantilla, encara que a la pràctica no es realitzin hores extraordinàries perquè "sense el registre diari de la jornada, seria impossible controlar la seva realització".

Arran d'aquesta nova interpretació que ha fet seva la Inspecció de Treball i mentre no sigui modificada pel Tribunal Suprem, el registre diari de jornada ha d'existir en totes les empreses de forma obligatòria (informatitzat o manual), reflectint-se dia a dia i de forma individualitzada la jornada diària de cada treballador i informant-ne a la representació legal dels treballadors que en exercici de les seves facultats d'informació i control té dret a rebre còpia dels registres diaris de jornada prevists en l'article 35.5 ET.

A banda, volem emfatitzar que la doctrina continguda en dita sentència té una altra repercussió rellevant com és: la inversió de la càrrega de la prova de les hores extraordinàries si l'empresari no compleix amb l'obligació de portar el registre de jornada diari.

La regla probatòria en matèria d'hores extraordinàries venia sent que la càrrega incumbia a l'actor (art. 1214 Codi Civil), és a dir, al treballador. En principi, els tribunals exigien una prova rigorosa i detallada del nombre d'hores realitzades i les seves circumstàncies (nocturnes, en dies festius, etc.). En definitiva, no n'hi havia prou en provar que hi havia hagut hores extres, resultava necessari acreditar-les «una a una i dia a dia».

Però atesa l'obligació empresarial de registre de jornada diari, faci o no hores extraordinàries, i de conformitat amb la doctrina "sobre la dificultat probatòria", si l'empresari no aporta el registre d'entrades i sortides corresponents al període que li hagi estat reclamat pel treballador a la

demanda, la conseqüència serà donar per acreditades les hores reclamades sense necessitat que el treballador les hagi d'acreditar "una a una i dia a dia".

Per tant, cal que les empreses siguin molt rigoroses en el control de la jornada dels seus treballadors perquè, a més de les sancions que per infracció de l'ordre social pot imposar la Inspecció de Treball, tant per no portar o no informar degudament del registre diari (articles 7.5 i 7.7 del Text Refós de la Llei d'Infraccions i Sancions en l'Ordre Social), existeix un veritable perill de condemna "per presumció" al pagament i cotització d'excessos de jornada o d'hores extraordinàries.

Barcelona, 2 de març de 2017